

Патријарх српски Порфирије на обележавању 175 година Војне академије

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је присуствовао 21. марта 2025. године у касарни „Генерал Јован Мишковић“ у Београду претпремијери документарног филма о 175 година Војне академије „Наслеђе части и знања“, у продукцији Војнофилмског центра „Застава филм“ Управе за односе са јавношћу Министарства одбране.

Свечаној пројекцији филма поводом обележавања Дана Војне Академије су присуствовали и: начелник Генералштаба Војске Србије генерал Милан Мојсиловић, Преосвећени Епископ липљански и војни Доситеј, државни секретар у Министарству одбране г. Миле Јелић, вршилац дужности помоћника министра одбране за људске ресурсе г. Синиша Радовић, ректор Универзитета одбране бригадни генерал проф. др Бобан Ђоровић, начелник Управе за људске ресурсе Генералштаба бригадни генерал Слађан Христов, начелник Војне академије пуковник проф. др Срђан Благојевић, као и припадници Универзитета одбране и бројни гости.

У обраћању присутнима, пуковник Благојевић је рекао да је историја Војне академије дуга 175 година и да је с разлогом славна те представља вечну

инспирацију онима који у њој живе и раде, али и свим официрима који су у њој стасавали. – Вечерас смо се овде окупили да заједно са нашим кадетима прикажемо документарни филм о Војној академији и одамо признање онима који су највише допринели нашим лепим утисцима о филму. Захваљујем „Застава филму“ на још једном заједничком остварењу, редитељу филма, али и свим кадетима, командирима, командантима и професорима који су учествовали у филму или дали неки други допринос – рекао је пуковник Благојевић и честитао Дан Војне академије њеним припадницима.

Поводом Дана Војне академије и 175 година од устројавања војног школства у Србији „Пошта Србије“ је издала пригодне поштанске марке. Први примерак из колекције поштанске марке начелник Војне академије је уручио патријарху Порфирију, који је том приликом поручио:

– Господине министре, господине начелнике Генералштаба, господо генерали, поштовани официри и подофицири, уважени професори, драги кадети Војне академије и Медицинског факултета Војномедицинске академије, слушаоци курса за резервне офицере, даме и господо, браћо и сестре,

Велика ми је радост и изузетна част да сам вечерас учесник обележавања веома значајног јубилеја – 175-годишњице ове војне високошколске установе. Долазећи раније на Војну академију, на самом улазу у двориште видео сам натпис Част је наша имовина! и био задивљен чињеницом да смо, као народ Светог Саве, и поред многобројних и погубних искушења, остали на духовној висини достојној, славних предака. Овај аксиом, у данашње време јесте наша насушна потреба, јер не открива само ко смо, какви смо и чему тежимо, него и шта нас, као крштени народ, може спасти. Ако се за кратко осврнемо на нашу сложену, углавном страдалну, али одважну и дивљења достојну историју, видећемо да су духовна и војна, свештеничка и официрска служба, необично подударне. То је због тога што им је обема, безмало, истоветан призив: да служе Богу и ближњем, народу и отаџбини. Сâм Христос за Себе је рекао да Син Човечији није дошао да му служе, него да служи и дâде живот свој у откуп за многе (Мт 20, 28). Управо то служење Он надограђује ставом: Од ове љубави нико нема веће, да ко живот свој положи за пријатеље своје (Јн 15, 13). Официрску службу посматрати у светлу ових јеванђелских начела значи бити на трагу разумевања њене узвишености, али и одговорности.

Посебно ме радује чињеница да, иако смо мала земља и малобројан народ, имамо Војну академију завидне традиције, која се најбоље огледа у кадру који је одшколовала и у оспособљености великана које је изнедрила. Њену

славу, у срцима нашег народа и широм света, пронели су стратеги антологијског калибра, који су због тога задобили заслужно место и у војним уџбеницима других народа и држава. Као просветна институција, Војна академија данас школује офицере за 21. век, за мудро и етичко управљање применом силе. Стручњаке који теже остваривању виших циљева заснованих на војном +Кодексу части. Благословена је, међутим, околност да су новије генерације питомаца, деца која су у основношколском систему образовања слушала веронауку, као и да неколико претходних класа, и ви данашњи кадети, заједно са наставним особљем и свим запосленима на Академији, имате могућност непосредног учешћа у практиковању вере, јер је враћањем верске службе у систем нашег Министарства одбране и Војску Србије и Војна академија добила свог свештеника. Зато је драгоцено имати у виду да, као верујући хришћани, наше животе и све у вези са њима, вреднујемо Јеванђељем Христовим и утемељујемо учешћем у светој Литургији и светим тајнама Цркве.

Као деци Светог Саве, Христос и сваком од нас данас, без обзира које смо професије, звања или службе, недвосмислено поручује: Без мене не можете чинити ништа (Јн 15, 5); и Што хоћете да чине вама људи, тако чините и ви њима (Мт 7, 12). Свима нам је неопходно да ово знамо да бисмо разумели колико смо без Бога беспомоћни и рањиви, а колико са Њиме свепобедиви. Добро је и важно да се трудимо да стекнемо што више знања, вештине и искуства у оном чему смо се посветили, али ако истовремено не носимо у срцу истину да ако Господ не сазида дом, узалуд се труде зидари; ако Господ не сачува град, узалуд не спава стражар (Пс 126, 1), што значи да је у крајњем случају све у Божјим рукама. Наши животи, професије, победе и порази. Када читате житија светих сами се можете уверити колико ратника је свој живот осмишљавало и освећивало истинама Јеванђеља. То треба да буде циљ сваког човека, па и војника, да тежи светости и себе утврђује вером апостола Павла који говори: Све могу у Исусу Христу Који ми моћ даје (Фил 4, 13). Наши преци су живели управо том вером која их је у немогућим условима ропства и националних голготâ учинила непобедивим. Она је и нама данас неопходна, јер човек вере своју службу, врши као да са самог Господу служи. Зато одани и савесни војни старешина, нема цену, јер када он своју службу доживљава као призив и дар Божји, онда га његов етузијазам од обичног војника претвара у непобедивог стратега.

Историја Цркве била би много другачија да нисмо имали Светог Георгија Победоносца или Светог Димитрија; или да ми Срби нисмо имали свете Немањиће, Светог деспота Стефана Високог који је и слава наше Војске, а где

је Свети кнез Лазар који нас је својом жртвом заветовао да Небом чувамо земљу коју нам је Бог дао, да је утврђујемо и осигуравамо Царством Небеским и жртвом многих нама непознатих, али Богу знаних ратника, који су свако на свој начин допринели нашој слободи и части.

У овом поштованом училишту управо се школује такав кадар будућих официра, оних у чијем генетском коду пулсира истина да Бој не бије свијетло оружје, већ бој бије срце у јунака, оних који су баш због тога спремни на највећу жртву ради одбране слободе и части на коју их, између осталог, обавезује и, у уводу поменути, мото Војне академије.

Хвала вам што сваке године посећујете Свету Гору и освајате врх Атоса. То је велики благослов не само на личном плану, него и за целокупан састав Војсне академије. У своје лично име и, у име целе наше Свете Цркве, честитам вам Дан Војне академије речима молитве: Господе Боже над војскама, обрати нас, и јави светло лице Твоје, и спашћемо се (Пс 79, 8 и 20). Живела Војска Србије! Живела Светосавска Србија! Благослов Господњи нека је на свима вама. Амин!

Припадницима Војне академије додељује се годишња награда „Генерал Љубиша Стојимировић“ за достигнућа из области културе. Овогодишњи добитник признања је потпуковник Небојша Кљајић из Катедре командовања и руковођења Војне академије. Њему је признање уручио пуковник Благојевић. Поводом обележавања Дана Војне академије, већ традиционално, потомак генерала Јована Мишковића, Михаило Рувидић, поклања Војној академији веома драгоцене историјске артефакте, који налазе своје заслужено место у Спомен-соби Војне академије. Она је од данас богатија за два мача (флорета) старости више од 130 година, артиљеријску чауру за топ Шкода осам центиметара из Првог светског рата, као и бисту бригадног генерала Илије Димитријевића, некадашњег питомца Војне академије. У знак захвалности, начелник Војне академије уручио је плакету Михаилу Рувидићу. Поводом Дана Војне академије свечано је отворен део Спомен-собе у којој је приказан период те установе од 1991. године до данас. Свечаност је увећао наступ Појачке секције Војне академије, под вођством кадета Павла Благојевића, која је извела духовну нумеру „Ми смо деца неба“.

Режицер документарног филма о 175 година Војне академије „Наслеђе части и знања“ је г. Данило Пашкван, продуцент пуковник у пензији Горан Иконић, извршни продуцент потпуковник Бојан Павић, за израду сценарија био је задужен потпуковник Небојша Кљајић. У изради филма учествовали су монтажери, сниматељи и асистенти сниматеља из Војнофилмског центра

spc.rs